

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Миколаївській області

Слідчий відділ

вул. Спаська, 40, м. Миколаїв, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_myk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001639

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Миколаїв

«08» квітня 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу Управління СБ України в Миколаївській області капітан юстиції Шпак Дмитро Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022150000000143 від 11.04.2022, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч.1 ст.111, ч.4 ст.111-1, ч.1 ст.111-2 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

КОНДРАТЮКА Олексія Анатолійовича, 20.07.1977 р.н. громадянина України, уродженця с. Вавилове Миколаївського району, Миколаївської області, зареєстрованого за адресою: Миколаївська область, Снігурівський район, с. Снігурівка, вул. Чайковського, 29 та проживаючого за адресою: Миколаївська область, Миколаївський район, с. Вавилове, вул. Миру, буд.41 одруженого, раніше не судимого

про те, що він підозрюється у вчиненні наступних кримінальних правопорушень:

- державній зраді, тобто діянні, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: надання представникам іноземної держави допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, за ч. 1 ст. 111 КК України;

- у колабораційній діяльності, а саме у передачі матеріальних ресурсів збройним та воєнізованим формуванням держави-агресора, за ч. 4 ст. 111-1 КК України;

- пособництві державі агресору, а саме: в умисних діях, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням держави-агресора, вчинених громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень держави-агресора, збройних формувань держави-агресора за ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у вчиненні якого підозрюється Кондратюк О.А.:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з цим документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали понад 68 держав світу, серед яких і Російська Федерація (далі - РФ).

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі,

Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: АР Крим, області, зокрема Донецька та Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

20 лютого 2014 року, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної

інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, усупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, статей 2, 3 Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, а також всупереч вимогам частини 4 статті 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та декларацій, затверджених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, статей 1, 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, статей 1, 2, 68 Конституції України, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, представниками влади РФ і службовими особами ЗС РФ розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 № 1207-VII констатовано, що тимчасова окупація території України розпочалася 20 лютого 2014 року.

Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18 січня 2018 року № 2268-VIII визначено, що збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності; Російська Федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи та структури, функціонально відповідальні за управління

тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України (далі по тексту РНБО) від 14 вересня 2020 року “Про Стратегію національної безпеки України”, затвердженої Указом Президента України № 392/2020 від 14 вересня 2020 року - Для відновлення свого впливу в Україні Російська Федерація, продовжуючи гібридну війну, системно застосовує політичні, економічні, інформаційно-психологічні, кібер- і воєнні засоби; посилюються угруповання збройних сил Російської Федерації та їх наступальний потенціал, регулярно проводяться масштабні військові навчання поблизу державного кордону України, що свідчить про збереження загрози військового вторгнення; зростає мілітаризація територій тимчасово окупованої Автономної Республіки Крим та міста Севастополя; зберігається загроза з боку Російської Федерації вільному судноплавству у Чорному та Азовському морях, Керченській протоці. Спеціальні служби іноземних держав, насамперед Російської Федерації, продовжують розвідувально-підривну діяльність проти України, намагаються підживлювати сепаратистські настрої, використовують організовані злочинні угруповання і корумпованих посадових осіб, прагнуть зміцнити інфраструктуру впливу. Деструктивна пропаганда як зовні, так і всередині України, використовуючи суспільні протиріччя, розпалює ворожнечу, провокує конфлікти, підриває суспільну єдність. Державний суверенітет, територіальна цілісність, демократичний конституційний лад та інші життєво важливі національні інтереси мають бути захищені також від невоєнних загроз з боку Російської Федерації та інших держав, зокрема спроб спровокувати внутрішні конфлікти.

21 лютого 2022 року, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою, Російською Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

У період до приблизно 05 години 00 хвилин 24 лютого 2022 року Президент Російської Федерації Володимир Путін, а також інші невстановлені представники військово-політичного керівництва РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24 лютого 2022 року о 5 годині Президентом Російської Федерації Володимиром Путіним оголошено рішення розпочати військову операцію в

Україні, у зв'язку з чим на виконання вищевказаного наказу, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади РФ, її Збройних Сил, спецслужб та інших осіб, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької та інших областей, в тому числі вийшовши за межі адміністративних кордонів Херсонської, Миколаївської, Запорізької областей, та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, а також окупували частини вказаної території України, чим змінили межі її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що частково продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Відтак, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України №309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» село Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області в проміжку часу з 04.04.2022 по 11.11.2022 відносилось до території, на якій велись бойові дії або знаходились у тимчасовій окупації Російською Федерацією.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

06.02.2023 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 06.02.2023 № 58/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено строк дії воєнного стану строком на 90 діб.

Рішенням Верховної ради України відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 3314 «Визначення агресії» від 14 грудня 1974 року Російська Федерація визнана державою-агресором, яка здійснює збройну агресію проти України, розв'язала і веде повномасштабну агресивну війну проти України та

Українського народу з порушенням норм міжнародного права, вчиняючи злочини проти людства.

Як встановлено, планування, фінансування та реалізація Російською Федерацією агресивної війни та агресивних воєнних дій проти України, проведення розвідувальної та підривної діяльності на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, організовується, спрямовується, здійснюється силами, насамперед, ЗС РФ, Головного управління Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації, Федеральної служби безпеки Російської Федерації, найманців, а також осіб, залучених до співробітництва на конфіденційній (негласній) основі, у тому числі громадян України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що однією з осіб, які у період введення в Україні воєнного стану, надавали іноземній державі – Російській Федерації, допомогу в проведенні підривної діяльності проти України, є Кондратюк Олексій Анатолійович, 20.07.1977 р.н., (в подальшому – Кондратюк О.А.), який, перебуваючи на території окупованого Російською Федерацією села Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області у період часу з 04.03.2022 по 27.03.2022 (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено), вирішив шляхом вчинення державної зради сприяти представникам влади Російської Федерації у проведенні підривної діяльності проти України, сподіваючись у такий протиправний спосіб, за рахунок нанесення шкоди суверенітету та територіальній цілісності України, шляхом окупації Миколаївської області, отримати преференції від представників Російської Федерації.

Так, на початку березня 2022 року на околиці села Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області, маючи намір окупувати територію Миколаївської області та місто Миколаїв, розташувалися військовослужбовці ЗС Російської Федерації.

З метою реалізації свого злочинного умислу, приблизно 04.03.2023 року, більш точна дата органом досудового розслідування не встановлена, Кондратюк О.А. усвідомлюючи протиправний характер своїй дій, розуміючи, що шкодить суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України, особисто встановив контакт з представниками ЗС Російської Федерації, що розмістились на околиці села Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області та завірив їх у повній підтримці їх дій та намірах надання будь-якої допомоги з його боку. У свою чергу від представників ЗС Російської Федерації за співпрацю отримав перепустку з можливістю безперешкодного переміщення через блокпости встановлені ЗС Російської Федерації на тимчасово окупованих територіях Миколаївської та Херсонської областей України, а також отримав обіцянку про призначення у майбутньому головою територіальної громади чи старостою села Вавилове.

З цього часу, Кондратюк О.А. у період з 04.03.2022 по 27.03.2022 (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено), усіляко підтримував дії представників ЗС Російської Федерації, забезпечував їх матеріальними ресурсами: продуктами харчування, водою, дровами, паливом, повідомляв та надавав інформацію про наявність інших матеріальних ресурсів у односельців, організовував проведення зборів односельців на які запрошував військовослужбовців ЗС Російської Федерації, з метою доведення їх вимог та правил, закликав односельців підтримати дії держави-агресора, запевняючи, що при встановленні на даній території влади Російської Федерації їм буде жити краще. Підбурював односельців узяти владу у селі у свої руки, змістивши діючого старосту старостинського округу Шевченківської ради, не приховуючи наміри бути призначеним на цю ж посаду представниками держави-агресора.

При цьому, Кондратюк О.А. співпрацюючи з представниками ЗС Російської Федерації, формально був названий ними старостою села, мав перепустку та можливість безперешкодно пересуватися тимчасово окупованою територією Миколаївської та Херсонської областей, продовжуючи здійснювати господарську діяльність, закуповувати товар для реалізації у своєму магазині, частину якого добровільно безоплатно передавав військовослужбовцям ЗС Російської Федерації, отримав від них вогнепальну зброю та набої до неї, яку демонстрував односельцям.

Крім цього, Кондратюк О.А. діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, розділяючи наміри іноземної держави - Російської Федерації та її збройних сил щодо окупації населених пунктів, розташованих поруч з с. Вавилове Миколаївської області та подальшим можливим виходом окупаційних військ на околиці м. Миколаєва, розуміючи, що шкодить суверенітетові, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України, надаючи представникам іноземної держави - Російської Федерації, а саме її збройними силами, допомоги в підривній діяльності проти України, у період часу з 04.03.2022 по 27.03.2022 (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) особисто організував та забезпечив супровід, перебуваючи за кермом власного автомобіля «RENAULT KANGOO», колон військової техніки ЗС Російської Федерації повз с. Вавилове та вказав їм вигідні позиції для їх розміщення неподалік, забезпечив їх розміщення на території господарства ПОСП «Свобода» у селі Вавилове, вказав діючі та колишні позиції військовослужбовців ЗС України, .

Правова кваліфікація:

На підставі викладених фактичних обставин Кондратюк Олексій Анатолійович 20.07.1977 р.н. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення з правовою кваліфікацією за ч. 1 ст. 111 державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: надання представникам

іноземної держави допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, у вчиненні якого підозрюється Кондратюк О.А.:

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф володимир путін та інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів зс рф на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої військової окупації.

22 лютого 2022 року президент російської федерації направив до ради федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині 00 хвилин президент російської федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України та віддав відповідний наказ підрозділам збройних сил рф про вторгнення на територію суверенної України.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

06.02.2023 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 06.02.2023 № 58/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено строк дії воєнного стану строком на 90 діб.

Так, 24 лютого 2022 року о 5 годині Президентом Російської Федерації Володимиром Путіним оголошено рішення розпочати військову операцію в Україні, у зв'язку з чим на виконання вищевказаного наказу, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади РФ, її Збройних Сил, спецслужб та інших осіб, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької та інших областей, в тому числі вийшовши за межі адміністративних кордонів Херсонської, Миколаївської, Запорізької областей, та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, а також окупували частини вказаної території України, чим змінили межі її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що частково продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Відтак, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України №309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» село Вавилоче, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області в проміжку часу з 04.04.2022 по 11.11.2022 відносилось до території, на якій велись бойові дії або знаходились у тимчасовій окупації Російською Федерацією.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст.1-1 Закону №1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи

правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Так, досудовим розслідуванням встановлено, що у невстановлений досудовим розслідуванням час (на початку березня 2022 року) військовослужбовці збройних сил рф незаконно захопили та фактично здійснили окупацію частини території Миколаївської області, в т.ч. село Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області, шляхом зосередження навколо вказаного населеного пункту, та безпосередньо в ньому, збройних підрозділів рф та встановлення контрольно-пропускного режиму в'їзду та виїзду з вказаного населеного пункту, тощо, що тривало до початку листопада 2022 року (не пізніше 11.11.2022).

Як встановлено в ході досудового розслідування, однією з осіб, яка, надала допомогу представникам держави агресора в утриманні тимчасово окупованої території с. Вавилове Миколаївського району Миколаївської області, шляхом передачі у використання невстановленим на даний час представникам РФ матеріальних ресурсів для забезпечення їх потреб, є мешканець вказаного населеного пункту громадянин України Кондратюк Олексій Анатолійович, 20.07.1977 р.н., (в подальшому – Кондратюк О.А.)

Так, приблизно 04.03.2022 року, більш точна дата органом досудового розслідування не встановлена, Кондратюк О.А. з власної ініціативи, з особистих, корисливих та інших міркувань, усвідомлюючи протиправний характер свої дій, розуміючи, що шкодить суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України, особисто встановив контакт з представниками ЗС Російської Федерації, що розмістились на околиці села Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області та завірив їх у повній підтримці їх дій та намірах надання будь-якої допомоги з його боку.

З цього часу, Кондратюк О.А. у період з 04.03.2022 по 27.03.2022 (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено), усіляко співпрацював та підтримував дії представників ЗС Російської Федерації, забезпечував їх матеріальними ресурсами: продуктами харчування, водою, дровами, паливом, повідомляв та надавав інформацію про наявність інших матеріальних ресурсів у односельців, для забезпечення потреб військового характеру спрямованих на утримання тимчасової окупації с. Вавилове Миколаївського району Миколаївської області та продовження збройної агресії проти України.

Зокрема, у період часу з 21.03.2022 по 27.03.2022, більш точна дата органом досудового розслідування не встановлена, Кондратюк О.А. діючи умисно, для забезпечення потреб військового характеру спрямованих на утримання тимчасової окупації с. Вавилове Миколаївського району Миколаївської області та продовження збройної агресії проти України, вчинив дії направлені на передачу майнового комплексу невстановленим в ході досудового розслідування військовослужбовцям ЗС Російської Федерації з метою подальшого розміщення їх особового складу, зберігання боєприпасів, тощо. А саме, Кондратюк О.А. добровільно надав у користування нежитлове

приміщення, яке знаходилося у його законному користуванні – будівлю місцевого магазину, площею 322 м², розташовану за адресою: Миколаївська область, с. Вавилове, вул. Миру, 19, яка використовувалася для забезпечення потреб військового характеру військовослужбовцями ЗС Російської Федерації до листопада 2022 року.

Правова кваліфікація:

На підставі викладених фактичних обставин Кондратюк Олексій Анатолійович 20.07.1977 р.н. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення з правовою кваліфікацією за ч. 4 ст. 111-1 КК України, у колабораційній діяльності, а саме в передачі матеріальних ресурсів збройним та воєнізованим формуванням держави-агресора.

Виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, у вчиненні якого підозрюється Кондратюк О.А.

Досудовим розслідуванням встановлено, що згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф володимир путін та інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів зс рф на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої військової окупації.

22 лютого 2022 року президент російської федерації направив до ради федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Так, 24 лютого 2022 року о 5 годині Президентом Російської Федерації Володимиром Путіним оголошено рішення розпочати військову операцію в

Україні, у зв'язку з чим на виконання вищевказаного наказу, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади РФ, її Збройних Сил, спецслужб та інших осіб, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглись на територію України через державні кордони України Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької та інших областей, в тому числі вийшовши за межі адміністративних кордонів Херсонської, Миколаївської, Запорізької областей, та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, а також окупували частини вказаної території України, чим змінили межі її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що частково продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

06.02.2023 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 06.02.2023 № 58/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено строк дії воєнного стану строком на 90 діб.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Відтак, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України №309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» село Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області в проміжку часу з 04.04.2022 по 11.11.2022 відносилось до території, на якій велись бойові дії або знаходились у тимчасовій окупації Російською Федерацією.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст.1-1 Закону №1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних

повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Так, досудовим розслідуванням встановлено, що у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 04.03.2022 військовослужбовці збройних сил РФ незаконно захопили та фактично здійснили окупацію частини території Миколаївської області, в т.ч. села Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області, шляхом зосередження навколо вказаного населеного пункту, та безпосередньо в ньому, збройних підрозділів рф та встановлення контрольно-пропускного режиму в'їзду та виїзду з вказаного населеного пункту.

Надалі, але не раніше 04.03.2022, з метою встановлення контролю на тимчасово окупованій території села Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області невстановлені під час досудового розслідування особи з числа військовослужбовців ЗС Російської Федерації та інших представників держави-агресора, створили незаконний орган влади (окупаційну адміністрацію) «Військово-цивільну адміністрацію Снігурівського району Херсонської області», до підпорядкування якої також, серед інших, увійшов населений пункт, а саме село Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області.

З метою попередження руху опору на окупованій території одними з найпершочерговіших дій представників країни-агресора в захоплених населених пунктах було виявлення громадян України наступних категорій:

- а) ветеранів бойових дій, учасників АТО чи ООС на сході України;
- б) пенсіонерів Збройних Сил України чи правоохоронних органів або їх колишніх працівників;
- в) колишніх учасників Революції Гідності;
- г) учасників громадських організацій або політичних течій патріотичного проукраїнського напрямку;
- д) осіб з яскраво вираженою проукраїнською позицією та патріотичними поглядами, представників ТРО тощо.

У разі виявлення на окупованих територіях осіб з вказаних категорій представники збройних формувань рф здійснювали їх захоплення, незаконно позбавляли волі, катували та в низці випадків застосовували позасудові страти.

Ураховуючи потребу представників країни-агресора в повній оперативній інформації про осіб із зазначених вище категорій, їх місцезнаходження з метою попередження виникнення руху опору та інші питання соціально-політичного життя захопленого регіону, до надання такої інформації ними залучались місцеві мешканці, які з певних міркувань та мотивів вступали у злочинну колаборацію з ворогом.

Одним з таких осіб, який не підтримує державну владу в Україні, будучи проросійськи налаштованим, надав згоду на допомогу державі агресору під час тимчасової окупації села Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області, з метою завдання шкоди Україні, є місцевий мешканець с. Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області, громадянин України Кондратюк О.А.

Так, приблизно 04.03.2022 року, більш точна дата органом досудового розслідування не встановлена, Кондратюк О.А. з власної ініціативи, з особистих, корисливих та інших міркувань, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, розуміючи, що шкодить суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України, особисто встановив контакт з представниками ЗС Російської Федерації, що розмістились на околиці села Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області та завірив їх у повній підтримці їх дій та намірах надання будь-якої допомоги з його боку.

Так, невстановленими на даний час військовослужбовцями та представниками правоохоронних органів Російської Федерації, з метою утвердження влади РФ на тимчасово окупованих територіях України, організовано та проведено так звані «фільтраційні» заходи з метою виявлення представників територіальної оборони України, учасників підпільного опору України, колишніх військовослужбовців ЗС України, учасників АТО/ООС, співробітників правоохоронних органів та осіб, які мають проукраїнські погляди.

З цією метою, до проведення вищезазначених заходів представниками ЗС РФ одним із було залучено місцевого мешканця села Вавилове, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області Кондратюка О.А., який, діючи з прямим умислом, спрямованим на допомогу та пособництво державі-агресору, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави агресора, в наданні інформації про осіб, щодо яких в держави-агресора є рішення про нейтралізацію, знищення чи перешкоджання їх можливому супротиву збройній агресії чи впровадженню окупаційної влади, місце проживання чи перебування, засоби зв'язку з такими особами, їх місцезнаходження, усвідомлюючи наявність у представників держави-агресора мети завдати шкоду Україні шляхом нейтралізації чи ослаблення протестного потенціалу на окупованих територіях, розділяючи таку мету, у період липня-серпня 2022 року (більш точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено) надавав невстановленим в ході досудового розслідування представникам ЗС РФ інформацію щодо установчих даних та місця проживання осіб з яскраво вираженою проукраїнською позицією та патріотичними поглядами, представників ТРО України, що мешкали на території с. Вавилове, с. Центральне, Шевченківської сільської територіальної громади, Миколаївської області, що у подальшому призвело до їх захоплення, незаконного позбавляння волі, представниками ЗС РФ, та допиту із застосуванням побиття.

Правова кваліфікація:

На підставі викладених фактичних обставин, Коидратюк Олексій Анатолійович 20.07.1977 р.н. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення з правовою кваліфікацією за ч. 1 ст. 111-2 КК України – пособництві державі-агресору, а саме: в умисних діях, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням держави-агресора, вчинених громадянином України, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень держави-агресора, збройних формувань держави-агресора.

Старший слідчий в особливо важливих справах
Управління СБ України в Миколаївській області
капітан юстиції

Дмитро Олександрович ШПАК

«ПОГОДЖУЮ»

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу

Миколаївської обласної прокуратури

Денис Петрович СТОЯНОВ

Підозрювачу, старшому Коидратюку О.О. (Денис)

Підозрюваному роз'яснено, що він, як підозрюваний, відповідно до ст.42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення, а також ініціювати укладення угоди про визнання винуватості у передбачених законом випадках.

У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Підозрюваний:

Василько Кондратійович Олександр Анатолійович

Про підозру мені повідомлено, відповідне письмове повідомлення та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

Кондратійов Василько Анатолійович
«15» год. «39» хв. «08» 04.2023 2023 року

Захисник:

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в особливо важливих справах
Управління СБ України в Миколаївській області

Копія вручена

Михайло І.О.